

Mening, som dog ikke ligger saa overmaade dybt, maa det dog, synes det mig, komme med i Betragtning, at den Valgbarhed, der er Tale om, er Valgbarheden til denne Forsamling; det er Valgbarheden just til at være Landskingsmand og ikke til f. Ex. at være Folkestingsmand. Ja, her kommer det Betsynderlige frem, at det, som der egentlig af de ærede Medlemmer, som ville have den anden Forstaaelse gjort gjældende, forlanges at skulle forstaaes ved Valgbarhed, det er netop Valgbarheden til Folkethinget. Det er nemlig saa besynderligt, kan jeg sige, at alle de Qualificationer, som den Vedkommende skal være i Besiddelse af for at være valgbar til Landskingsmand, i § 38 ere ordnede under 2 Rubra. Der er en Rubrik, hvorunder man har samlet Alt, hvad der hører til at være valgbar til Folkethinget, og der er en anden Rubrik, hvori der kun staaer den Betingelse, at den Vedkommende skal have Bopæl i Valgkredsene; Paragraphen siger altsaa, at Valgbarhedsqualificationen bestaaer af disse to Betingelser: at være valgbar til Folkethinget, og at have Domicilbetingelsen. Hvis man altsaa tænker sig, at man tog denne sidste bort, da vilde § 58 faae den besynderlige Betydning, at Vedkommende skulde kun miste sin af Valget flydende Ret, naar han ikke længer var valgbar til Folkethinget; men det vilde dog være en ganske besynderlig Maade, hvorpaa denne Paragraph vilde være at forstaae. Nei, Spørgsmaalet er jo ganske simpelt dette: Er Vedkommende i dette Tidspunkt valgbar i den bestemte Kreds, hvori der kan være Tale om, at Valg skal foretages, eller ikke; thi det er den Valgbarhed, der skal undersøges; det skal undersøges, om denne Valgbarhed er tilstede eller ikke, og, hvis man kommer til at svare: Nei, han er ikke længer valgbar i den Kreds, for hvilken han indtager dette Sæde, saa er Sagen dermed for hans Vedkommende forbi, saa kan han maaskee være valgbar til mange andre Pladser, men han kan ikke længer være i Besiddelse af dette Sæde, hvortil denne Valgbarhed udfordres. Jeg mener derfor, at der hverken i den almindelige Motivering af Grundloven eller i dennes enkelte Bestemmelser kan søges nogen som helst Grund til i disse at ville lægge en Tvivl, der virkelig

ikke forekommer mig at kunne begrundes. Men heller ikke mener jeg, at man, naar man nu vil fremdrage det eiendommelige Forhold, hvori ganske sikkert den nuværende Grundlov staaer til den tidligere Grundlov af 1849, til hvilken den jo endogsaa knytter sig saa nær, at den udtrykkeligt angiver sig kun at være en Revision af denne — heller ikke, hvis man vil fastholde dette Standpunkt, troer jeg, at man vil komme til et andet Resultat end det, der efter min Mening er det rigtige. Naar nemlig den tidligere Grundlov af 5te Juni 1849, som altsaa er det Grundlag, man bestandigt har holdt sig for Die, dengang man tænkte paa at udarbejde den nye Forsatning, det Grundlag, man overalt bestræbte sig for kun Punkt for Punkt at give Slip paa, og som man ikke vilde opgive Mere af, end det absolut var nødvendigt —, naar denne Grundlov, siger jeg, har en Domicilbestemmelse — ganske sikkert en langt svagere Domicilbestemmelse end den, der her er Tale om, idet den gamle Grundlov jo kun fordrer, at $\frac{3}{4}$ af de Valgte skulle have havt fast Bopæl i den paagjældende Kreds, og, lad mig tilføie, notabene i det sidste Aar før Valget —, og naar man saa gjenmælser den Paragraph, der indeholder denne Bestemmelse, og som bruger ganske de samme Ord som § 58 i den nye Grundlov, nemlig: „Kommer den gylbigen Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret“, saa siger jeg, at det er klart, at disse Ord i den gamle Grundlov, som blev vedtagen med meget større Anstregelse og efter langt dybere Overveielse, hvad Bestemmelserne i deres Enkeltheder angaaer, end jeg troer, det tør siges om den nye Forsatning, netop maae opfattes paa den Maade, som jeg har fremsat som den rigtige, thi hvad siger den gamle Grundlovs § 62 saa i den Bestemmelse, der følger efter den, jeg har citeret? Den er med Hensyn til Domicilbestemmelsen ikke saa streng som den nye, og den fører dog til: „Dog skal Ingen tabe sit Sæde i Landskingsmand, fordi han i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, flytter til en anden Valgkreds“. Udeladelsen af en saadan Bestemmelse af den nye Grundlov, siger jeg, kan ikke Andet end have en afgjort Betydning. Der vil jo forresten